

Instrukcje:

Jak wypełnić szablon planu działania na rzecz zrównoważonej polityki energetycznej?

Wprowadzenie

Wszyscy sygnatariusze Porozumienia zobowiązują się do przedłożenia w ciągu roku od przystąpienia do Porozumienia **planów działania na rzecz zrównoważonej polityki energetycznej (Sustainable Energy Action Plan — SEAP)**, przedstawiających sposób osiągnięcia celów w zakresie redukcji emisji CO₂ do 2020 r.

Aby pomóc sygnatariuszom Porozumienia w osiągnięciu ich celów, Sekretariat Porozumienia między burmistrzami, w ścisłej współpracy ze Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej, opracował szablon SEAP. Sygnatariusze Porozumienia mają obowiązek wypełnienia tego przyjaznego dla użytkownika dokumentu online w języku angielskim z chwilą przedłożenia planu działania na rzecz zrównoważonej polityki energetycznej we własnym (krajowym) języku. Szablon obejmuje trzy główne sekcje poświęcone:

- **długoterminowej wizji i strategii ogólnej** — *ta sekcja określa ogólny przewidywany cel w zakresie emisji CO₂, priorytetowe obszary działania, przydziały zasobów ludzkich oraz możliwości finansowe;*
- **głównym wynikiem wyjściowej inwentaryzacji emisji** — *ta sekcja określa aktualny poziom zużycia energii oraz wskazuje najważniejsze źródła emisji CO₂;*
- **głównym elementem planu działania na rzecz zrównoważonej polityki energetycznej** — *ta sekcja definiuje krótkoterminowe i długoterminowe środki wdrażane w celu wprowadzenia ogólnej strategii w życie wraz z ramami czasowymi, przydzielonymi obowiązkami i budżetami.*

Szablon SEAP powinien pomóc sygnatariuszom Porozumienia w organizacji działań i środków oraz w monitorowaniu ich realizacji. Stanowi on zarazem cenne narzędzie gromadzenia najważniejszych informacji z planów SEAP, umożliwiając w ten sposób wymianę doświadczeń. Najważniejsze spośród zgromadzonych informacji przedstawione zostaną online na stronach internetowych Porozumienia między burmistrzami.

Oprócz niniejszych instrukcji opracowywane są ogólne wytyczne, zawierające bardziej szczegółowe informacje i zalecenia dotyczące opracowania i przygotowania wyjściowej inwentaryzacji emisji i planu SEAP.

OGÓLNA STRATEGIA

1. Ogólny cel w zakresie redukcji emisji CO₂

Jaki jest ogólny cel lokalnego organu w zakresie redukcji emisji CO₂? Należy zwrócić uwagę na fakt, że zgodnie z Porozumieniem między burmistrzami cel w zakresie redukcji emisji CO₂ powinien zakładać ich zmniejszenie o co najmniej 20% do 2020 r.

Zasadniczo cel w zakresie redukcji powinien być określony jako wartość „bezwzględna” (odsetek ilości emisji CO₂ obliczonych dla roku wyjściowego). Ewentualnie można określić cel „na mieszkańca”. W

takim przypadku emisje roku wyjściowego dzieli się przez liczbę mieszkańców z tego samego roku i na tej podstawie oblicza się docelowy odsetek redukcji emisji. Należy zaznaczyć pole wyboru odpowiadające wybranej opcji.

2. Długoterminowa wizja organu lokalnego (maks. 1500 znaków)

Należy tutaj przedstawić długoterminową wizję organu lokalnego do 2020 r. (co najmniej), z uwzględnieniem:

- a) **Priorytetowych obszarów działania.** W których sektorach oczekuje się osiągnięcia największych redukcji emisji CO₂? Jakie są najważniejsze działania?
- b) Jakie są **główne tendencje** pod względem emisji CO₂ na danym terytorium/obszarze podległym organowi lokalnemu? Gdzie leżą największe wyzwania?

3. Aspekty organizacyjne i finansowe (maks. 500 znaków na pole)

- a) **Koordinacja i utworzone/przydzielone struktury organizacyjne:** należy określić konkretne struktury utworzone przez organ lokalny w celu wdrożenia inicjatywy Porozumienia między burmistrzami.
- b) **Przydzielone zasoby ludzkie:** należy podać, ile osób pracuje (określając odpowiednią liczbę pełnych etatów) nad przygotowaniem i realizacją planu działania na rzecz zrównoważonej polityki energetycznej.
- c) **Zaangażowanie zainteresowanych stron i obywateli:** sygnatariusze Porozumienia między burmistrzami zobowiązują się do mobilizacji społeczeństwa obywatelskiego na swoich obszarach do uczestnictwa w opracowaniu planu działania. Należy podać: jak zaangażowano obywateli i różne grupy zainteresowanych stron w przygotowanie planu działania? Jak planuje się zaangażować ich we wdrożenie?
- d) **Szacowany budżet ogólny:** należy określić budżet ogólny związany z opracowaniem i wdrożeniem ogólnej strategii (w tym ramy czasowe szacowanego budżetu).
- e) **Przewidywane źródła finansowania inwestycji przewidzianych planem działania:** należy wskazać główne przydziały/zmiany przydziałów środków w budżecie gminnym oraz źródła zewnętrzne (np. europejskie, krajowe lub regionalne programy finansowania, sponsorzy itd.), z których oczekuje się uzyskania środków na realizację głównych działań przewidzianych planem działania.
- f) **Planowane środki w zakresie monitorowania i oceny:** należy określić, jak organ lokalny planuje zorganizować monitorowanie i ocenę planu działania. Należy również zauważyć, że sygnatariusze Porozumienia między burmistrzami zobowiązani są do składania co dwa lata sprawozdania z realizacji. Pierwsze sprawozdanie powinno zostać złożone dwa lata po przedstawieniu planu działania na rzecz zrównoważonej polityki energetycznej.

WYJŚCIOWA INWENTARYZACJA EMISJI

Najważniejszym warunkiem wstępnym opracowania planu działania na rzecz zrównoważonej polityki energetycznej jest wyjściowa inwentaryzacja emisji. Szablon służy podsumowaniu głównych danych z inwentaryzacji (nie jest narzędziem kalkulacji emisji CO₂). Zgodnie z Porozumieniem między burmistrzami wyjściową inwentaryzację emisji, a także plan SEAP, należy przygotować **na podstawie końcowego zużycia energii**.

1. Rok wyjściowy

Zalecany rok wyjściowy dla inwentaryzacji to rok 1990. Jeśli organ lokalny nie dysponuje danymi umożliwiającymi opracowanie inwentaryzacji dla 1990 r., powinien wybrać rok najbliższy temu rokowi, za który można zgromadzić najbardziej kompleksowe i wiarygodne dane.

2. Wybór współczynników emisji

Wyjściowa inwentaryzacja emisji powinna zostać przygotowana na podstawie danych o aktywności (końcowe zużycie energii na terytorium podlegającym organowi lokalnemu) i współczynników emisji, określających ilość emisji na jednostkę aktywności. Wybierając współczynniki emisji można przyjąć dwa różne podejścia:

1. Zastosowanie „**standardowych**” **współczynników emisji zgodnie z zasadami IPCC**, obejmujących wszystkie emisje CO₂ występujące w rezultacie zużycia energii na terytorium podległym organowi lokalnemu, czy to bezpośrednio wskutek energetycznego spalania paliwa na takim terytorium, czy pośrednio – wskutek spalania paliwa związanego z wykorzystaniem energii elektrycznej oraz ciepła/chłodu na danym obszarze. Podejście to bazuje na zawartości węgla w każdym z paliw, podobnie jak w krajowych inwentaryzacjach emisji gazów cieplarnianych, przeprowadzanych w kontekście konwencji UNFCCC i protokołu z Kioto. W ramach tego podejścia emisje CO₂ spowodowane wykorzystaniem energii odnawialnej, a także certyfikowanej energii ekologicznej uznaje się za zerowe. Najważniejszym gazem cieplarnianym jest CO₂ i nie ma potrzeby obliczania udziałów emisji CH₄ i N₂O. Dlatego też organ lokalny decydujący się na zastosowanie tego podejścia prosi się o zgłaszanie emisji CO₂ (w t). Jednakże wyjściowa inwentaryzacja może uwzględniać także inne gazy cieplarniane i w takim przypadku emisje zgłaszane są jako ekwiwalent CO₂.
2. Zastosowanie **współczynników LCA (Life Cycle Assessment — ocena cyklu życia)**, uwzględniających całość cyklu życia nośnika energii. Podejście to uwzględnia nie tylko emisje z końcowego spalania, ale także wszystkie emisje z łańcucha dostaw (takie jak straty podczas przesyłu, emisje z rafinerii lub straty przy przetwarzaniu energii), mające miejsce poza danym terytorium. W ramach tego podejścia emisje CO₂ spowodowane wykorzystaniem energii odnawialnej oraz certyfikowanej energii ekologicznej uznaje się za większe niż zero. W przypadku tego podejścia ważną rolę mogą odgrywać gazy cieplarniane inne niż CO₂. Dlatego też organ lokalny decydujący się na zastosowanie podejścia LCA może zgłaszać emisje jako ekwiwalent CO₂. Jednakże jeśli zastosowana metodologia/narzędzie uwzględnia tylko emisje CO₂, wówczas emisje mogą być zgłaszane jako CO₂ (w t).

Należy zaznaczyć pole wyboru odpowiadające wybranemu podejściu w zakresie współczynników emisji (IPCC/LCA).

Należy również zaznaczyć, czy emisje są zgłaszane jako emisje CO₂ czy ekwiwalentu CO₂.

3. Główne wyniki wyjściowej inwentaryzacji emisji

Ta sekcja jest podzielona na cztery tabele:

- A. Końcowe zużycie energii
- B. Emisje CO₂ lub ekwiwalentu CO₂
- C. Lokalne wytwarzanie energii elektrycznej i odpowiadające mu emisje CO₂ lub ekwiwalentu CO₂
- D. Lokalne ciepłownictwo/chłodnictwo komunalne, kogeneracja i odpowiadające im emisje CO₂ lub ekwiwalentu CO₂

Tabela A. Końcowe zużycie energii

Ta tabela podsumowuje najważniejsze dane dotyczące końcowego zużycia energii, tzn. ilość energii elektrycznej, ciepła/chłodu, paliw kopalnych i energii odnawialnej zużytych przez użytkowników końcowych.

Kategoria

Ta kolumna dotyczy sektorów zużywających energię/emitujących CO₂. Sektory te dzieli się na dwie główne kategorie: „Budynki, wyposażenie/urządzenia i przemysł” oraz „Transport”, a dodatkowo na osiem podkategorii. Podanie danych dla tych kategorii jest obowiązkowe. Szczegółowo:

1. Budynki, wyposażenie/urządzenia i przemysł

Ta kategoria obejmuje wszystkie budynki, usługi, urządzenia i obiekty przemysłowe. W miarę możliwości dane powinny być podzielone na następujących pięć podkategorii:

- „Budynki oraz wyposażenie/urządzenia komunalne”: termin „wyposażenie/urządzenia” obejmuje jednostki zużywające energię i niebędące budynkami (np. jednostki uzdatniania wody, centra recyklingu i kompostownie). Budynków mieszkalnych należących do organu lokalnego lub organizacji stowarzyszonej dotyczy podkategoria „Budynki mieszkalne”.
- Kategoria „Budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne)” obejmuje wszystkie budynki i urządzenia sektora usługowego niebędące własnością organu lokalnego ani przez niego niezarządzane (np. biura prywatnych firm, banki, MŚP, placówki komercyjne i handlu detalicznego, szpitale itd.).
- „Budynki mieszkalne”: zużycie energii w budynkach wykorzystywanych głównie do celów mieszkalnych.
- „Komunalne oświetlenie publiczne”: oświetlenie będące własnością publiczną lub obsługiwane przez organ lokalny. Wszelkie niekomunalne oświetlenie publiczne należy uwzględnić w kategorii „Budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne)”.
- „Przemysł”: ogólnie rzecz biorąc, organy lokalne mają jedynie ograniczony wpływ na przemysł. Dlatego też do sygnatariuszy Porozumienia mają zastosowanie następujące zasady:
 - organ lokalny może zdecydować o uwzględnianiu tego sektora w planie SEAP (nie jest to obowiązkowe);
 - dane dotyczące energii i CO₂ związane z tym sektorem należy zgłaszać jedynie, jeżeli sektor uwzględniony jest w planie SEAP;
 - zakłady objęte europejskim systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS) nie powinny być uwzględniane, chyba że uwzględniono je w poprzednich planach dotyczących energetyki oraz w inwentaryzacjach emisji CO₂ przeprowadzonych przez organ lokalny;
 - jeśli wyjściowa inwentaryzacja emisji uwzględnia emisje przemysłowe, a między rokiem wyjściowym a docelowym 2020 r. zamknięta zostanie duża firma/zakład przemysłowy, emisje takiej jednostki należy wyłączyć z inwentaryzacji. Redukcja emisji CO₂ wynikająca z przeniesienia zakładów przemysłowych nie może być traktowana jako przyczyniająca się do osiągnięcia ogólnego celu w zakresie emisji CO₂;
 - podobnie nowe firmy/zakłady przemysłowe powstające na terytorium podległym urzędowi lokalnemu między rokiem wyjściowym i 2020 r. nie muszą być uwzględniane w inwentaryzacjach za przyszłe lata.

2. Transport

Ta kategoria obejmuje transport drogowy i kolejowy. Dane dotyczące zużycia energii powinny być oparte na danych dotyczących zużycia rzeczywistego (tabor gminny lub transport publiczny) bądź na oszacowaniach dokonywanych na podstawie przebiegu w sieci drogowej podlegającej organowi lokalnemu.

W miarę możliwości dane powinny być podzielone na następujące trzy podkategorie:

- „Tabor gminny”: pojazdy będące własnością organu/administracji lokalnej lub użytkowane przez takie jednostki;
- „Transport publiczny”: transport autobusowy, tramwajowy, metro, kolej miejska;
- „Transport prywatny i komercyjny”: ta kategoria obejmuje całość niewymienionego powyżej transportu drogowego i kolejowego na terytorium podlegającym organowi lokalnemu (np. samochody i transport towarowy).

Końcowe zużycie energii w MWh

Te kolumny odnoszą się do różnych towarów energetycznych wykorzystywanych przez użytkowników końcowych na terytorium podlegającym organowi lokalnemu i powinny być wypełnione osobno dla każdej kategorii, a w miarę możliwości podkategorii:

- „Energia elektryczna” dotyczy całości energii elektrycznej zużywanej przez użytkowników końcowych, bez względu na źródło wytworzenia. Jeśli organ lokalny kupuje certyfikowaną energię ekologiczną, należy wypełnić także komórkę pod tabelą, a także wskazać LCA jako odpowiednie podejście w zakresie współczynników emisji. „*Certyfikowana energia ekologiczna*” oznacza energię elektryczną wytworzoną ze źródeł odnawialnych objętych gwarancją pochodzenia, zgodnie z art. 5 dyrektywy 2001/77/WE, art. 15 dyrektywy 2009/28/WE oraz art. 3 ust. 6 dyrektywy 2003/54/WE;
 - „Ciepło/chłód” odnosi się do ogrzewania/chłodzenia dostarczanego jako towar użytkownikom końcowym na danym terytorium (np. z systemu ciepłownictwa/chłodnictwa komunalnego, elektrociepłowni lub systemu odzysku strat ciepła). Ogrzewania zapewnianego sobie przez użytkowników końcowych na użytek własny nie należy uwzględniać tutaj, lecz w kolumnach dotyczących nośników energii wytwarzających ciepło. Wyjątkiem jest ciepło pochodzące z kogeneracji: ponieważ jednostka kogeneracyjna również wytwarza energię elektryczną, preferowane jest wyszczególnianie w ramach wytwarzania (tabele C i D), zwłaszcza jeśli w grę wchodzi duże jednostki;
 - „Paliwo kopalne” obejmuje wszystkie paliwa kopalne zużywane jako towar przez użytkowników końcowych. Termin ten obejmuje wszystkie paliwa kopalne kupowane przez użytkowników końcowych do ogrzewania pomieszczeń, ogrzewania wody sanitarnej lub do celów gotowania. Obejmuje także paliwa zużywane do celów transportu lub w przemysłowych procesach spalania¹;
 - „Energia odnawialna” obejmuje wszystkie oleje roślinne, biopaliwa, inną biomasę (np. drewno), energię cieplną słońca oraz energię geotermiczną, zużywane jako towar przez użytkowników końcowych.
- Uwaga: z tej kategorii wyłączony jest *torf*. Jeśli jest zużywany na terytorium podległym organowi lokalnemu, należy go uwzględnić w kolumnie L, „Inne paliwa kopalne” (nawet jeśli, ściśle rzecz biorąc, nie jest paliwem kopalnym).

Tabela B: Emisje CO₂ lub ekwiwalentu CO₂

Ta tabela podsumowuje ilość gazów cieplarnianych emitowanych w wyniku zużycia energii na terytorium podległym organowi lokalnemu.

Kategoria

Ta kolumna dotyczy sektorów emitujących gazy cieplarniane. Są to te same sektory, które wymieniono w tabeli A. Dodano jednak trzeci sektor:

3. Inne źródła emisji

Oprócz źródeł emisji związanych ze zużyciem energii, określonych w tabeli A, organ lokalny może dobrowolnie uwzględnić w inwentaryzacji inne źródła emisji gazów cieplarnianych, jeśli plan SEAP obejmuje działania na rzecz minimalizacji tych emisji. Na przykład jeśli jeden ze środków SEAP przewiduje rozpoczęcie wykorzystania gazu wysypiskowego do wytwarzania energii, organ lokalny może zdecydować się na uwzględnienie emisji CH₄ ze składowisk. Aby ułatwić gromadzenie danych, jako możliwe sektory zdefiniowano wstępnie gospodarowanie odpadami i ściekami. Należy zauważyć, że gromadzenie danych dla tych sektorów ma charakter dobrowolny. Należy tylko wskazać całość emisji wyrażonych jako ekwiwalent CO₂.

¹ Tylko jeśli plan SEAP obejmuje działania w tym sektorze. Wyłączone jest jednakże wykorzystanie energii w zakładach przemysłowych objętych systemem handlu emisjami UE.

Emisje CO₂ w t CO₂ lub t ekw. CO₂

Emisje gazów cieplarnianych zgłasza się w podobny sposób, jak w przypadku tabeli końcowego zużycia energii. Należy obliczyć je dla każdego źródła energii, mnożąc końcowe zużycie energii przez odpowiednie współczynniki emisji.

Jeśli konieczne jest uwzględnienie kilku „nośników energii” w tej samej kolumnie tabeli B (np. różnych „typów” energii elektrycznej bądź ciepła i chłodu lub też kilku paliw kopalnych w kolumnie „Inne paliwa kopalne”), preferowane jest wykonanie osobnych obliczeń dla poszczególnych nośników energii i odpowiadających im współczynników emisji oraz wykazanie w tabeli łącznych emisji z odpowiednim średnim współczynnikiem energii.

Współczynniki emisji w t/MWh

IPCC zapewnia **domyślne współczynniki emisji**, dostępne w wytycznych IPCC z 2006 r.² Domyślne współczynniki emisji można zastąpić **współczynnikami emisji właściwymi dla danego kraju**, uwzględniającymi dane odnoszące się do danego kraju. Sygnatariusze Porozumienia mogą również opracować **własne współczynniki emisji** na podstawie szczegółowych właściwości paliw używanych na ich terytorium. Ponadto można zastosować **współczynniki LCA**, uwzględniające cykl życia nośnika energii.

Dla każdego nośnika energii należy wypełnić współczynnik emisji, który zastosowano. Ponadto wskazać wybraną wartość w komórce „Współczynnik emisji CO₂ dla energii elektrycznej niewytwarzanej lokalnie [t/MWh]” poniżej tabeli B.

Lokalny współczynnik emisji dla energii elektrycznej (emission factor for electricity — EFE) powinien odzwierciedlać strukturę źródeł energii wykorzystanych do wytworzenia energii. Jeśli organ lokalny zdecyduje się na uwzględnienie w planie SEAP środków związanych z lokalnym wytwarzaniem energii elektrycznej, wówczas współczynnik EFE należy obliczyć odpowiednio do lokalnej sytuacji. W tym celu należy wypełnić tabelę C (patrz poniżej). Jeśli organ lokalny zakupi certyfikowaną energię ekologiczną, wówczas współczynnik EFE można przeliczyć tak, aby odzwierciedlał związane z tym zyski pod względem emisji CO₂.

W podobny sposób **lokalny współczynnik emisji dla ciepłownictwa/chłodnictwa** powinien odzwierciedlać strukturę źródeł energii wykorzystanych do wytworzenia ciepła/chłodu, o których mowa w tabeli A.

Wytyczne dotyczące wyjściowej inwentaryzacji emisji będą obejmować tabele wszystkich istotnych współczynników emisji razem z wzorami służącymi do obliczania lokalnych współczynników emisji dla energii elektrycznej i ciepłownictwa/chłodnictwa na podstawie danych zawartych w tabelach C i D (patrz poniżej).

Tabela C. Lokalne wytwarzanie energii elektrycznej i odpowiadające mu emisje CO₂ lub ekwiwalentu CO₂

Wprawdzie redukcję końcowego zużycia energii uważa się w kontekście Porozumienia między burmistrzami za priorytet, to jednak uwzględnić można również redukcję emisji gazów cieplarnianych po stronie podaży, np. kiedy organ lokalny promuje instalacje wykorzystujące energię odnawialną lub wdraża środki w zakresie efektywności energetycznej w lokalnych ciepłowniach miejskich.

Organ lokalny może zdecydować, czy w inwentaryzacji i planie SEAP ma zostać uwzględnione lokalne wytwarzanie energii elektrycznej. Tabelę tę należy wypełnić, jeśli plan SEAP obejmuje działania

² Domyślne współczynniki emisji zawarte są w wytycznych IPCC z 2006 r., [tom 2, rozdział 2, tabela 2.2.](#) (s. 16).

związane z wytwarzaniem energii elektrycznej na terytorium podległym organowi lokalnemu (np. rozwój instalacji fotowoltaicznych, wykorzystanie energii wiatru, energii hydroelektrycznej itd.) lub poprawę efektywności lokalnego wytwarzania energii. Należy wówczas uwzględnić tylko „lokalne” zakłady/jednostki, tzn. zakłady spełniające następujące kryteria:

- a) zakłady/jednostki nie są objęte europejskim systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS);
- b) zakłady/jednostki cechują się poborem energii cieplnej wynoszącym 20 MW lub mniejszym w przypadku zakładów energetycznego spalania paliw lub taką samą mocą oddawaną w przypadku zakładów wykorzystujących energię odnawialną (wartość 20 MW odpowiada progowi UE ETS dla instalacji energetycznego spalania).

Jeśli jednak organ lokalny planuje szczególne działania dotyczące własnych obiektów użyteczności publicznej (lub włączył „zakłady ETS” do poprzednich planów działania) bądź zamierza rozwinąć i sfinansować duże instalacje energii odnawialnej, takie jak farmy wiatrowe, takie projekty mogą zostać włączone, o ile priorytet pozostaje po stronie popytu (redukcje końcowego zużycia energii).

Należy wymienić wszystkie zakłady spełniające powyższe kryteria wraz z odnośną ilością lokalnie wytwarzanej energii elektrycznej (w MWh). W przypadku zakładów spalania energetycznego należy określić nakłady nośników energii. Dla wygody można grupować podobne jednostki wytwórcze (np. instalacje fotowoltaiczne lub jednostki kogeneracyjne). Należy zgłosić emisje CO₂ lub ekwiwalentu CO₂ i określić odpowiadające im współczynniki emisji.

Tabela D: Lokalne ciepłownictwo/chłodnictwo komunalne, kogeneracja i odpowiadające im emisje CO₂ lub ekwiwalentu CO₂

Tę tabelę należy wypełnić jedynie, jeżeli ciepło/chłód (np. z kotłowni miejskiej lub elektrociepłowni) zapewniane są jako towar użytkownikom końcowym na terytorium podlegającym organowi lokalnemu. Celem tej tabeli jest obliczenie emisji CO₂ związanych z wytwarzaniem ciepła/chłodu.

Wszystkie zakłady wytwarzające ciepło lub chłód sprzedawane/dostarczane jako towar użytkownikom końcowym na terytorium podległym organowi lokalnemu (ogólnie poprzez system ciepłownictwa komunalnego) należy uwzględnić i wymienić wraz z wytwarzaną ilością ciepła/chłodu, nakładami energii oraz odpowiednimi emisjami CO₂ lub ekwiwalentu CO₂ i współczynnikami emisji. Dla wygody można grupować podobne jednostki wytwórcze.

Należy zauważyć, że zużycie energii oraz emisje CO₂ związane z ciepłem i chłodem wytwarzanymi lokalnie przez użytkowników końcowych na własny użytek są już ujęte w tabelach A i B (kolumny dotyczące zużycia paliw kopalnych i energii odnawialnej). Zasadniczo łączna ilość wytworzonego ciepła/chłodu wskazana w tabeli D powinna być równa (lub bardzo zbliżona do) ilości ciepła/chłodu zużywanych i wyszczególnionych w tabeli A, w kolumnie „Ciepło/chłód”.

Inne inwentaryzacje emisji

Jeśli organ lokalny dokonał kilku inwentaryzacji emisji CO₂, ich wyniki można ująć w szablonie poniżej tej sekcji.

PLAN DZIAŁANIA NA RZECZ ZRÓWNOWAŻONEJ POLITYKI ENERGETYCZNEJ

1. Tytuł planu działania na rzecz zrównoważonej polityki energetycznej

Należy podać:

- tytuł planu działania (np. „Plan energetyczny”, „Plan klimatyczny”, „Moje miasto w 2020 r.”);
- organ zatwierdzający plan;
- datę formalnego zatwierdzenia [dzień/miesiąc/rok].

2. Główne elementy planu działania na rzecz zrównoważonej polityki energetycznej

W tej sekcji gromadzone są podstawowe informacje o głównych działaniach przewidzianych planem działania na rzecz zrównoważonej polityki energetycznej.

Sektory i obszary działania

Środki w zakresie efektywności energetycznej, projekty wykorzystania energii odnawialnej oraz inne działania związane z energetyką mogą być wprowadzone w różnych obszarach działania organów lokalnych i regionalnych. Porozumienie między burmistrzami dotyczy działań na poziomie lokalnym, w zakresie kompetencji organów lokalnych. W związku z tym od sygnatariuszy Porozumienia oczekuje się podjęcia działań w kilku lub wszystkich z ich możliwych ról:

- konsumenta i usługodawcy;
- planisty, inwestora i regulatora;
- doradcy, motywatora i wzoru;
- producenta i dostawcy.

Dlatego też proponowany szablon SEAP jest dwudzielny i w pierwszej kolejności prezentuje sektory uwzględnione w wyjściowej inwentaryzacji emisji (tzn. budynki, wyposażenie/urządzenia, przemysł i transport, lokalne wytwarzanie energii elektrycznej oraz lokalne ciepłownictwo/chłódnictwo komunalne, kogenerację). W drugiej kolejności powinien on zawierać odzwierciedlenie tych obszarów, w których organ lokalny ma szczególną rolę do odegrania, takich jak:

- „Zagospodarowanie przestrzenne” (planista);
- „Zamówienia publiczne na produkty i usługi” (konsument); lub
- „Praca z obywatelami i zainteresowanymi stronami” (doradca, motywator).

Jednakże organy lokalne mają swobodę wyboru głównych obszarów działania. Dlatego też działania we wszystkich wymienionych obszarach są zdecydowanie zalecane, ale nie obowiązkowe.

Ta tabela ma za zadanie pomóc organom lokalnym w organizacji głównych działań i środków. Jeśli ta struktura nie obejmuje sektora/środka, można dodać go w rubryce „Inne” (np. w przypadku, gdy jednym ze środków SEAP jest wykorzystanie gazu wysypiskowego do wytwarzania energii).

Należy pamiętać, że podczas wprowadzania szczegółów działań i środków konieczne jest zapisanie informacji po każdym sektorze, w przeciwnym razie dane zostaną utracone.

Główne działania/środki

W tej sekcji należy podsumować treść planu działania. Środki powinny być powiązane z obszarami działania (takimi jak budynki komunalne, transport publiczny, instalacje fotowoltaiczne, szkolenia i edukacja itd.). Należy podać krótki opis każdego środka. Można dodać więcej wierszy, aby wymienić kilka głównych działań w tym samym obszarze działania.

Oczekuje się, że wyszczególnione zostaną krótkoterminowe działania zatwierdzone przez organ

lokalny, na które przydzielono budżet (horyzont czasowy 3-5 lat) wraz z bardziej strategicznymi działaniami długoterminowymi, których wdrożenie planuje się do 2020 r.

Odpowiedzialny dział, osoba lub firma

W ramach planu działania obowiązki zostaną przydzielone różnym działom organu lokalnego. W tej sekcji należy wskazać dział odpowiedzialny za wdrożenie każdego ze środków. Mogą to być także osoby trzecie, takie jak organizacje użyteczności publicznej/przedsiębiorstwa usług energetycznych lub lokalne agencje energii.

Wdrożenie

Ta sekcja określa czas rozpoczęcia i zakończenia każdego działania/środka przewidzianego planem działania. Należy wskazać rok rozpoczęcia i zakończenia w celu odróżnienia działań krótko- i średnioterminowych od środków długoterminowych. Ważne jest określenie działań krótkoterminowych natychmiast redukujących emisje CO₂ oraz przemyślenie działań długoterminowych, realizowanych do 2020 r., kiedy osiągnięty ma zostać cel redukcji emisji CO₂ o 20%.

Szacowane koszty na działanie/środek

Należy podać oszacowanie kosztów wdrożenia co najmniej każdego środka/działania krótko- lub średnioterminowego. Te informacje pokażą, które działania/środki są najbardziej kosztowne, a także pomogą ocenić koszty głównych środków w różnych krajach. Koszty należy wyrazić w euro.

Oczekiwane oszczędności energii na środek

Należy podać informacje o oczekiwanych oszczędnościach energii w MWh na każdy środek.

Oczekiwane wytwarzanie energii odnawialnej na środek

Należy podać informację, czy planowany środek zwiększa udział lokalnie wytwarzanej energii odnawialnej (w MWh).

Oczekiwana redukcja emisji CO₂ lub ekwiwalentu CO₂ na środek

Należy podać informacje o oczekiwanej redukcji emisji CO₂ lub ekwiwalentu CO₂ w tonach na rok (t/r) dla każdego z głównych środków.

Cel w zakresie oszczędności energii na sektor

Należy podać cel w zakresie oszczędności energii na obszar działania (np. oszczędność energii w budynkach publicznych i wyposażeniu budynków). Dla każdego sektora należy podać jedną wartość w MWh. Ta wartość powinna odzwierciedlać oszczędności energii planowane na 2020 r. w porównaniu z rokiem wyjściowym.

Z pewnością trudno będzie ustalić wyrażoną w liczbach wielkość oszczędności energii dla niektórych sektorów, takich jak „Zagospodarowanie przestrzenne” lub „Praca z zainteresowanymi stronami”. Jeśli jednak dostępne są jakiegokolwiek oszacowania, należy je również uwzględnić w tabeli. Pomoże to w identyfikacji głównych obszarów, w których oczekuje się redukcji emisji CO₂.

Cel w zakresie lokalnego wytwarzania energii odnawialnej na sektor

Jeśli ma to zastosowanie, należy podać cel w zakresie lokalnego wytwarzania energii odnawialnej (w MWh) na sektor. Wartość ta powinna stanowić oszacowanie ilości lokalnie wytwarzanej energii odnawialnej w 2020 r. w porównaniu z rokiem wyjściowym.

Należy uwzględnić tutaj tylko energię wytwarzaną/generowaną lokalnie ze źródeł odnawialnych (np. instalacje fotowoltaiczne). Należy zauważyć, że nowe instalacje redukują emisje CO₂ tylko wówczas, gdy zastępują energię aktualnie importowaną i wykorzystywaną na terytorium podległym organowi lokalnemu.

Cel w zakresie redukcji emisji CO₂ lub ekwiwalentu CO₂ na sektor

Należy podać cel w zakresie redukcji emisji CO₂ lub ekwiwalentu CO₂ na sektor w odniesieniu do oszczędności energii. Wartości należy podawać w tonach (t). Należy zauważyć, że podanie danych dla niektórych sektorów jest obowiązkowe (zielone komórki). Jeśli nie przewiduje się redukcji w odnośnych sektorach, należy wpisać zero.

Aby uzyskać więcej informacji, należy zapoznać się z naszym zbiorem najczęściej zadawanych pytań (FAQ) lub pobrać wytyczne dostępne w bibliotece! Strona internetowa Porozumienia między burmistrzami: www.eumayors.eu.